N. 123

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

143/13
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ... ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἡ ἐν Ἓξ Μαρμάροις ἑορτάζουσα Ἱερὰ Ἐκκλησία

ΕΞΕΔΟΤΟ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1887

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί!

Οὐδὲν ἕτερον διὰ τοῦ μέτρου τούτου, τῆς ἐκδόσεως δηλαδὴ τῆς ἀνὰ χεῖρας ἀκολουθείας, τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου σκοποῦμεν, οὐδὲ καὶ ὡς νεώτερόν τι παρουσιάσαι, ἀλλ' ἢ τὴν εἰ δυνατὸν κατάργησιν τῆς περιφορᾶς καὶ διανομῆς ἄρτων κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ μνήμας τῶν τῆς πρωτευούσης ἱερῶν Ἐκκλησιῶν ἁγίων, ὑφ' ὧν σεμνύνονται.

Ὑπὸ θρησκευτικοῦ ὄντως ἐνδιαφέροντος ὠθούμενοι καὶ ἡμεῖς οἱ ἐφοροεπίτροποι τῆς ἐν Ἓξ Μαρμάροις ἱερᾶς Ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπιλεγομένης (Γοργοεπηκόου), ἔγνωμεν ὅπως κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις ἑορτὴν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀντὶ ἄρτων ἢ τινὸς ἑτέρου, ἐκτυποῦντες τὴν ἱερὰν ταύτην Ἀκολουθίαν, διανήμομεν τοῖς εὐσεβέσι Χριστιανοῖς χάριν εὐλαβείας, καὶ ταῖς λοιπαῖς πρὸς τούτοις ἐνορίαις τῆς πρωτευούσης συστήσωμεν τὸ μέτρον τοῦτο πρὸς ἐφαρμογήν, ὡς λίαν κατάλληλον καὶ δυνάμενον ἀποσοβεῖσαι πολλὰ τὰ σκάνδαλα, ἅτινα κατὰ τὴν περιφορὰν καὶ διανομὴν τῶν ἄρτων λαμβάνουσι χώραν. Ἡ ἐκτύπωσις, φιλόχριστοι κύριοι, τῶν Ἀκολουθειῶν τούτων, διπλοῦν ἔχουσει τὸν σκοπόν, διὸ καὶ οἱ βουλόμενοι μελετησάτωσαν. Ὅθεν μετὰ θάρρους προσερχόμενοι καὶ ἐπιδίδοντες, εὐχόμεθα ὅπως ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς, χορηγεῖ ὑμῖν πλεῖσθ' ὅσα ἔτη ὑγειᾶ καὶ πανευδαίμονα.

Ἐν Ἓξ Μαρμάροις τῇ 1 Αὐγούστου 1887.

Η ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μ. Β. ΒΟΥΤΥΡΑΣ ΕΥΚΟΣΜΙΔΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΦΙΔΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Α. Χ''. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 15 Αὐγούστου

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος Ἀνήρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους Η'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος ά.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν ὁ τάφος γίνεται· εὐφραίνου Γεθσημανή, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων Ἁγνή, τοῦ Ὑψίστου θρόνος ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον· ἡ δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι, Παρθένοι σὺν τῇ Μητρί, τοῦ βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι· προσπίπτου-

σι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α΄. Ἰδιόμελον

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ Θεοφόροι ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι. *Ἦχος πλ. α΄.* Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β΄. Αἱ δὲ ὑπέρταται τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκίῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι. *Ἦχος πλ. β΄.* Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι, ὑπερκοσμίως δὲ προῴχοντο καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις Ταξιαρχίαις· ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν. *Ἦχος γ΄.* Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεννάου φωτὸς μητέραν. *Ἦχος βαρὺς* Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροντῶν σωτηρία γέγονεν, ἣ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον. *Ἦχος δ΄.* Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν. *Ἦχος πλ. δ΄.* Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. *Ἦχος α΄.* εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες,

Εἴσοδος· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. ΚΗ΄. ἐδάφ. 10 Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων

τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ᾽ αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ εἶπεν· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ᾽ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ᾽ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, εἰς τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου· Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάττων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς. Καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν. Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ᾽ ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΓ΄. ἐδάφ. 27. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος· Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ᾽ αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν

αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ', ἐδάφ. 1 Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα, εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσετε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται. Γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς αὐτοῦ, τὴν κοίμησιν ἐποπτεῦσαι τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον, ἵνα μὴ μόνον, τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρα-

ρανὸν ἐπειγομένην προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτὸς Ἰωάννου

Ἡ πανάμωμος νύμφη καὶ μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἣν ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται ἡ ὄντως μήτηρ τῆς ζωῆς ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος εὐφημήσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ ἁγίᾳ κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη· ἣν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἀποστόλων, ἑορτάζει φαιδρῶς.

Δόξα ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν, ᾄσμασι τὴν ἐκκλησίαν, τῇ κατα-

ΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤ

παύσει τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ
τοὺς κόλπους δεχόμενος, τὴν τεξαμένην τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρού-
μενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐλο-
γίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν· ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν ἀ·
ποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθιστα-
μένην, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· πάντες προσκυ-
νήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι, συγγενοῦς οἰκειότητος· μὴ ἐπιλάθῃ
Δέσποινα τῶν πιστῶς ἑορταζόντων τὴν παναγίαν σου κοίμησιν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς

Ἄσατε λαοὶ, τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ᾄσατε· σήμερον γὰρ
τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ
ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος, ἄνευ σπορᾶς, παρατίθησιν, ᾧ καὶ πρεσ-
βεύει ἀδιαλείπτως δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἀποστιχ. στιχ. ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν παναγίαν Παρθένον ἁγνὴν,
ἐξ ἧς ἀῤῥήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ λόγος τοῦ Πατρὸς, κρά-
ζοντες καὶ λέγοντες εὐλογημένη σὺ ἐν γυνεξί· μακαρία ἡ γα-
στὴρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν· αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ, τὴν ψυ-
χὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. στιχ. *Ἀνάστηθι Κύριε*

Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν, παναγία Παρθένε ἁγνὴ, τῶν
ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς
γῆς μακαρίζομεν· ὅτι μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δε-
όμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν, τὰς ἐλπίδας θεμένων Θεοτόκε
πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στιχ. *Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.*

Δαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ, ᾄσωμεν, Χριστῷ τῷ Θεῷ·

ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς·
ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρμα-
τος Δαβὶδ δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς
Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἣν
ὡς μητέρα Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν· σῶσον ἡ-
μᾶς τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἀπὸ πάσης περιστάσεως,
καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος καὶ πρῶτος Ἱεράρ-
χης, Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία, τῶν θεολόγων ἀκρό-
της καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς ἐκφαντορικαῖς
θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικὸν καὶ Θεοδόχον
σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε· ὕπερθεν δὲ αἱ πα-
νάγιαι καὶ πρεσβύταται τῶν ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκ-
πληττόμενος κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· ἄρατε ὑμῶν τὰς
πύλας, καὶ ὑποδέξασθαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς
ποιητήν· δοξολογίας τε, ἀνυμνήσωμαν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶ-
μα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον· διόπερ καὶ
ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι πανύμνητε·
χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος α'.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν Παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει
τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν,
μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυ-
τρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑ

Εἰς τὴν Β΄. στιχολ. κάθ. ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ὁ πάντιμος χορὸς τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον Θεοτόκε πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν μετάστασιν, τὴν σὺν σεπτῶς εὐφημοῦντες ἣν πίστει ἑορτάζομεν.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθ. ἦχος γ΄. *Τὴν ὡραιότητα.*

Ἐν τῇ γενήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ κοιμήσει σου νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε, πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα, διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθεις στιχλ.

Εἰς τὴν ά. στιχολ. κάθισμα ἦχος δ΄. *Κατεπλάγει Ἰωσὴφ*

Ἀναβόησον Δαβίδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτή, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ παρθένον· μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ὁ ἐξ αὐτῆς ἄνευ σπορᾶς γεννηθεὶς, καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω Βασίλεια.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχου

Προκείμενον ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου,

Στιχ. *Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε*

Πᾶσα πνοή.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ν΄.

δόξα, ***Ταῖς τῆς Θεοτόκου***, καὶ νῦν, *τὸ αὐτό*.

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχ. ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε ἡ μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηὐτρεπίζετο τότε οἱ Ἀπόστολοι περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἑώρων σε, καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θαύμβοι συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος, σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι, ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ὑπλωμένην ὑπτείαν, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, καὶ καταπλήττομαι. Ἐν ᾗ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις, ἀλλ᾽ ὦ ἄχραντε, ἱκετεύω ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ ά. μετὰ τὸν Εἱρμὸν εἰς ή. καὶ ὁ δ΄. εἰς ς΄. ὕστερον δὲ πάλιν τοὺς Εἱρμούς.

ὁ **Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ**, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ὠδὴ ά. ἦχος ά. ὁ εἱρμός.

« **Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριαμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ ᾄδοντες μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.**

» Ἀμφεπονεῖτο ἀΰλων τάξεις, οὐρανοβάμων ἐν Σιὼν τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ᾽ ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

» Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως ἁγνὴ, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητήν σου καὶ Υἱὸν ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Ἕτερος Κανών. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ΄. ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ᾄσω γηθόμενος ταύτης τὴν κοίμησιν.

» Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλλαλάξατε, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

» Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια πάναγνε θεῖα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὠδὴ γ'. ὁ Εἱρμός.

» Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

» Γυναῖκά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυίαις ἥπτοντο χερσί, δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

» Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ ἀφθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Εἱρμὸς ἄλλος

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντες, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

» Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον ἁγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας, τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωήν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

» Δῆμος θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους ἀγγέλων δ' ἡ πληθύς, πρὸς τὴν Σιὼν ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Ἡ Ὑπακοή, ἦχος πλ. α',

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ηὐδόκησε· μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σὲ ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι. Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

» Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεται· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἴδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐξ ὕπερθεν αἴρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

» Ζωῆς τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον ἁγνή, ἐκ τῆς ἐπικαίρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

» Ἐπήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς Παρθενίας αὐτοῦ, μητρῷον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει, Σεραφεὶμ δὲ δοξάζει σοι χαίροντα

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐρανόν, τοῦ παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον, τοὺς κενεῶνας ὑπερχόμενον τῆς γῆς· ὡς θαυ-

μαστὰ τὰ ἔργα σου· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» Ἐν τῇ μεταστάσει σου μῆτερ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρώτατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον, τῶν ἀγγέλων στρατιαί, ἱεροτάτοις πτέρυξι φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

» Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης υἱός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἑκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ ἀπειρογάμως κυήσασα.

Ωδὴ ε. ὁ Εἱρμός.

» Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγήσομαι· ἐξ ἀϊδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον, λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκηᾷ σωματωθείς, ἀνέτειλας ἥλιος.

» Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιὼν ἐκ περάτων λειτοτργῆσαί σε, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφει ἠθροίζετο· ἀφ' ἧς ὁ ὕψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

» Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν θεολόγων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόων, τὸν ἐξόδιον ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι· χαίροις ἀκήρατε πηγή, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Εἱρμὸς ἄλλος,

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης, πρὸς οὐρανίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

» Κροτείτωσαν σάλπηγγες, τῶν θεολόγων σήμερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν ἐφημείτο, περιηχείτω ἀήρ, ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί· ἄγγελοι ὑμνείτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν κοίμησιν.

» Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμευος Παρθένε, ἔκδημος ὅλος, ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος κ ἰ ὤν, ὄντως καὶ δεικνύμενος Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. ὁ Εἱρμός.

» Ἄλιον παντογενὲς κητῷον ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου, τὶ προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται, σεσωσμένος γὰρ ὡς προὐπέπωτο, ἀσινὴς ἐβόα· θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

» Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον, ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον καὶ συνεδόξασε θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ υἱός μητρὶ χαριζόμενος.

» Ὄντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, ἀΰλου πυρὸς, θυμιατήριον θείου χρύσεον ἄνθρακος, ἐν τοῖς ἁγίων ἁγίοις κατεσκήνωσε, στάμνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν ἁγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

» Ἐκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθεννίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονεν μέτοχον;

» Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ

ζωῆς μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Ὁ οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ
κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ τὴν ἄχραντον μητέρα σου· ἐν πύρ-
γῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν
με· σὺ γὰρ βοᾶς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν·
σὺ οὖν μοι δώρησαι γλώττης, προφορὰν, καὶ λογισμὸν ἀκα-
ταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμ-
πεται φωταγωγὲ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιέ'.

Ἡ σεβασμία μετάστασις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτηρα κόρην.
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.
Ζῇ ἀεὶ Θεομῆτορ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ηὐδόκησε
τὴν ἰδίαν μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν δι' ἀγγέλου αὐτῇ τὴν
ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, καιρὸς φησὶ τὴν ἐμὴν προσλα-
βέσθαι μητέρα πρὸς ἐμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῇς, ἀλ-
λὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον· καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ
ζωήν· τοῦτο ἡ Θεοτόκος μαθοῦσα ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. Καὶ
δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐ-
λαιῶν ἄνεισι προσευξαμένη μετὰ σπουδῆς, (εἰώθει γὰρ συνεχῶς
ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσεύχεσθαι) ἐφ' ᾧ καί τι παράδοξον τηνι-
καῦτα συμβαίνει γενέσθαι. Κλίνουσι γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰ παρὰ τὸ
ὄρος φυτά· καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ δε-
σποίνῃ ἀποπληροῦσι· Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ὑποστρέφει πρὸς τὴν
οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησα-

μένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς
τε καὶ γείτονας, σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν, ἑτοιμάζει τὴν κλίνην,
καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ
ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς με-
ταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖ-
ον ὑποδεικνύει. Τὸ δὲ ἦν, φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι
γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον,
καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι,
μὴ ἀπορφανισθῆναι αὐτὰς ἱκέτευον. Ἡ δὲ πανάμωμος οὐ μόνον αὐτὰς,
ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφο-
ρᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφῃρεῖτο τοῖς παραμυ-
θητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ
τῶν αὐτῆς δύο χειτώνων διατάττει· ὥστε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας
ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν· αἵτινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι,
καὶ πρὸς διατροφὴν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο. Ταῦτα οὕτω διεξιού-
σης αὐτῆς καὶ διαταττούσης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἦχος,
καὶ πλείστων ἐπιστασίᾳ νεφελῶν ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων
τοὺς Χριστοῦ μαθητὰς ἁρπασαμένων καὶ ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θε-
ομήτορος φερομένων, ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι ἱεράρχαι, Διο-
νύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος· οἳ, ἐπεὶ ἔ-
μαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐ-
τὴν δεξίασι λέγοντες· Σὲ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς
αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυ-
θούμεθα, νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ Θε-
οῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ
σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρε-
χον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· μὴ, φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν
σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε. Τούτων οὕ-
τω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς
ἐκλογῆς, ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσε-

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν. Χαῖρε, λέγων, μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις· εἰ γαρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι σαρκὶ, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος, ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης, σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη σῶμα, ὑπὲρ συστάσεως κόσμου καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται, εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Καὶ αὐτίκα τυφλοῖς τὰ ὄμματα ἐφωτίζοντο· κωφοῖς αἱ ἀκοαὶ διηνοίγοντο· χωλοῖς αἱ τῶν ποδῶν βάσεις ὑπεστηρίζοντο· καὶ πᾶν ὁτιοῦν πάθος καὶ νοσημάτων γένος εὐχερῶς διελύετο. Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων, οἱ μὲν τὸ κλινίδιον, οἱ δε προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ μνῳδιῶν τὸ θεοδόχον σῶμα, πρὸς τὸ μνῆμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ ἄγγελοι ὑμνοῦντες ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων ταξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν· ἐφ' αἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γήν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτεθη σῶμα, και τοῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθασασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει· ἕνα δε αὐτων καὶ χειρῶν ἀποστεροῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὁρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς καὶ παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθαδεις χεῖρας κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, καὶ ἀπῃωρημένεις ἀφεὶς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα, ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχὼν, ἀπεκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής· οὗτος καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι σωτὴρ γενέσθαι σπουδάζων, λαβὼν ἀπὸ τοῦ θαλλίου τοῦ φοίνικος, τοῦ παρὰ τοῦ ἀγγέλου δοθεντος, μέρος τι, καὶ ἐπιθεὶς τοῖς παθοῦσιν, εὐθέως ἰᾶτο τοὺς πιστεύοντας. Οἱ δὲ ἀπόστολοι καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικον σῶμα, καὶ

τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ἐπακούοντες. ἐπεὶ δὲ κατὰ θείαν οἰκονομίαν εἷς τῶν ἀποστόλων ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, τῇ τρίτῃ παραγεγονὼς ἡμέρᾳ, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεί-χετο διὰ το, μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι· ὡς δὲ κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος ἀποστόλου, τὸν τάφον ἤνοιξαν, οὕτω δόξαν πᾶσιν αὐτοῖς, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, ἰδόντες ἐξέστησαν· εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἁγίου σώματος. μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον· καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁρᾶται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενὸς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου **Μαρίας**· ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

'Ωδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός.

» Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

» Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν, ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης τὴν τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ, τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσῳκίσατο· σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· ὁ δεδοξασμένος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

» Ἐν κυμβάλοις χείλεσιν ἁγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου

καὶ Ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρα τῆς μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες χερσίν· ὁ δεδοξασμένος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Ὁ θεόφρων ἤθροισται λαὸς, τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκήνωμα, ἐκ Σιὼν μεθίσταται, πρὸς οὐράνιον δόμον· ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως καὶ ἐν εὐφροσύνη, βοᾷ τῷ Χριστῷ· ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες, ὑπερύμνυτε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Νεανίσκοι καὶ Παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες· πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» Σαλπισάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη Οὐράνια, ἀγαλλιάσθωσαν νῦν βουνοὶ καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, βασιλεύουσα σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

» Ἡ πανίερος μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρὸς, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω δυνάμεων, ἤθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σου μέλπουσιν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. ὁ Εἱρμός.

» Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενὴς, ἔδειξε παισὶ, ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθοράν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» Ῥήμασιν εἴχοντο τῆς θείας, κιβωτοῦ τοῦ ἁγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν θεολόγων, ἐν τῇ Σιὼν, ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ κραυγάζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; μὴ διαλίπῃς ἐποπτεύουσα, τοὺς πίστει μέλποντας, τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» Ὅπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς μήτηρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· οὓς μοι ἐκτήσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι· τὸν δημηουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος· τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» Τὴν μνήμην σου ἄχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυνάμεσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ φρικτὰ τὰ Σεραφείμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» Ὁ ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκούμενος οὕτως τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» Ὢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων! τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε παράδεισον· ὢ παρε-

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΥΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

στῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

»Νενίκηνται, τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις ἀεὶ Θεοτόκε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

» Ἐξίσταντο, ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιὼν σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει, δεῦρο σεμνὴ τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

» Συνέστειλε, χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοδόχον σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζεις ἀεὶ Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

» Δεῦτε ἐν Σιὼν, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς μητέρα ταύτην εἰς τὰ ἅγια τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

» Δεῦτε οἱ πιστοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν τῆς Θεομήτορος· καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χείλη ὄμματα μέτωπα· εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυόμενοι, ἰαμάτων ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς, ἀεννάου βλυστάνοντα.

» Δέχου παρ' ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον, μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, *Πᾶσα πνοή·* ἱστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν στιχ.

Ἦχος δ'. *Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.*

Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ ἀγγέλων γέγειθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ᾠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, παναγία Παρθένε ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως. Δίς

Ἐκ περάτων συνέδραμον, ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων ἀγγέλων σοι, ἀρ-

ΠΑΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑ...

χῶν καὶ δυνάμεων, ἀποστόλων προφητῶν, καὶ ἁπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε. ἀκηράταις παλάμαις τοῦ υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει Θεοτόκε μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς ἀποστόλους αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἳ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελῳδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Παρθένε μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοτε καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλείσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθει ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γαρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνη τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τα ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρα Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριαμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τον Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ την ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γαρ ἀπὸ του νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατος, καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριαμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον ἦχος δ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τον Κύριον.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπι την ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆ Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τουτο φρονείσθω εν ὑμῖν. ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὡς εν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἶσα Θεῷ· αλλ ἑαυτον ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοι-

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ · ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἀλληλούια. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε οὐ μέλλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε. Μενοῦνγε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΤΕΛΟΣ.

Τῇ ΙΕ'. Ἡ κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

Ἑσπέρας, τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκ. ψάλ. τὰ γ'. Στιχηρὰ προσόμ. εἰς ϛ'. Δόξα, Καὶ νῦν ὀκτάηχον, Θεαρχίῳ νεύματι. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. τὰ Ἀποστιχ. Δόξα. καὶ νῦν, Ὢ ε ἐξεδήμησας τὸ Ἀπολυτίκιον Τροπάρ. ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρωῒ μετὰ τὴν λιτήν, τὸ Τροπάρ. τῆς ἑορτῆς, τὸ αὐτὸ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἐκ γ'. τὸ ψαλτ. καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· εἶτα τὰ Καθ. ἐκ β'. οἱ Ἀναβ. δ. Προκείμ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Πᾶσα πνοή· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ. ὁ Ν. ψαλμ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ Στίχ. Ἐλεῆμον ἐλέησ. καὶ τὸ Ἰδιόμ. Ὅτε ἡ Μετάστασις. οἱ Κανόνες μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοή. ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκ. ὁ Οἶκος, κτλ. οἱ Καταβασίαι, Πεποικιλμένη. Μεγαλ. ἡ. εἶτα ψάλ. ἡ θ' ᾠδή. τὸ Ἐξαποστ. ἐκ γ'. οἱ Αἶνοι. Δόξα, καὶ νῦν, Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει. Δοξολ. Μ. τὸ Τροπάρ. καὶ Ἀπόλυσις. εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλ. Ἀντιφ.

Ἀντίφ. α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλλατε

Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου

Ἐν πόλει Κυρίου τῶν Δυνάμεων. ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφ. β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός.

Ἀντίφ. γ'.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς ἑτοίμη ἡ καρδία μου

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ γενήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας

Εἰς τὴν Εἴσοδον, τὸ Τροπάρ. τὸ Κοντάκιον. καὶ καθεξῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρ. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε. Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι. Κοινωνικ. Ποτήριον σωτηρίου. Εἴδομεν τὸ φῶς. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ. Τῷ Σαβ. ἑσπέρας, μετὰ τὸ ψαλτ. εἰς τό, Κύριε ἐνέκρ. ψάλ. Ἀναστ. δ′ καὶ τῆς ἑορτ. εἰς ϛ′. Δόξα καὶ νῦν, Θεαρχίῳ νεύματι. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, Ὅτε ἐξεδήμησας. τὸ Ἀναστάσ. Τροπάρ. τῆς ἑορτῆς δίς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρωΐ, μετὰ τὸν Τριαδ. Καν. ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς· τό, Ἄξιον ἐστὶν, κτλ. τὸ Τροπάρ. τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Τροπάρ. ὡς εἰς τὸν Ἑσπερ. τὸ ψαλτ. καὶ ὁ πολυέλεος τῆς Θεοτόκου· εἶτα δύω Ἀναστατ. Καθίσμ. καὶ τῆς ἑορτῆς, Ἀνοβόησον Δαβὶδ καὶ αὖθις συν Ἀναστασ. καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, Ὁ πάντιμος χορὸς τὸ δὶς γ′. Καθ. τῆς ἑορτῆς, ψάλ. ἐκ Β′. ἡ Ὑπακ. καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγ. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν. ψαλμ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Στιχ. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με, καὶ τὸ ἰδιόμ. οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, ἀπὸ γ′. ὡς ἔς, ἡ Ὑπακ. τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ ἀφ′ ἕκτης. Κοντακ. καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς κτλ. οἱ Καταβ. Πεποικιλμένη μέχρις ἡ. εἶθ' οὕτω ψαλ. ἡ Θ. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς ὡς ἤθισται. Ἐξαποστιλαρ. τὸ Ἀναστάσιμ. καὶ δὶς τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμ. δ′. καὶ τῆς ἑορτῆς δ′. Δόξα, Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολ. Μ. Σήμερον τῆς σωτηρ. καὶ Ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουρ. ψαλ. τὰ Ἀντίφ. τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β′ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Εἴσοδον. τὸ Ἀναστατ. Τροπ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκ. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον ὁ Ἀπόστ. καὶ τὸ Εὐαγ. τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρετ. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι. Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι. Κοινων. Ποτήριον σωτηρίου. Εἴδομεν τὸ φῶς. καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ